

अभिपूजनपायसादिभिः ॥ ५१ ॥ मंगल्यमंगलवचनं अभिनंदनं शतं जीवेति वचनेन सुखोत्पादनं च कुर्यादिति शेषः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ समाचरेदभिनंदनं पापकर्षिणः स्वहृदयं पापिष्ठमित्याचक्षते क

संस्कृतं पायसं नित्यं यवागुं कूसरं हविः ॥ अष्टकाः पितृदेवत्याग्रहाणामभिपूजनं ॥ ५१ ॥ इमं श्रु कर्मणि मंगल्यं क्षुतानामभिनंदनं ॥ व्याधितानां च सर्वेषामा
युषामभिनंदनं ॥ ५२ ॥ न जातु त्वमिति ब्रूयादापन्नोऽपि महत्तरं ॥ त्वं कारो वावधो वेति विद्वत्सु न विशिष्यते ॥ ५३ ॥ अवरणां समानानां शिष्याणां च समाचरे
त् ॥ पापमाचक्षते नित्यं हृदयं पापकर्षिणः ॥ ५४ ॥ ज्ञानपूर्वकृतं कर्म नृणां दयते ह्यसाधवः ॥ ज्ञानपूर्वविनश्यति गूहमानामहाजने ॥ ५५ ॥ न मां मनुष्याः प्र
शंसन्ति न मां पश्यन्ति देवताः ॥ पापेनाभिहितः पापः पापमेवाभिजायते ॥ ५६ ॥ यथा वार्धुषिको वृद्धिं दिनभेदे प्रतीक्षते ॥ धर्मेण पिहितं पापं धर्ममेवाभिवर्धयेत् ॥
॥ ५७ ॥ यथा लवणमंभोभिराप्नुतं प्रविलीयते ॥ प्रायश्चित्तं हतं पापं तथा सद्यः प्रणश्यति ॥ ५८ ॥ तस्मात्पापं न गूहेत गूहमानं विवर्धयेत् ॥ कृत्वा तत्साधुष्वार्ये
येत तत्प्रशमयंत्युत ॥ ५९ ॥ आशयासंचितं ब्रह्मकालेनैवोपभुज्यते ॥ अन्ये चैतत्प्रपद्यन्ते वियोगे तस्य देहिनः ॥ ६० ॥ मानं सर्वभूतानां धर्ममाहुर्मनीषि
णः ॥ तस्मात्सर्वाणि भूतानि धर्ममेव समासते ॥ ६१ ॥ एक एव चरेद्दुर्मनो धर्मध्वजिको भवेत् ॥ धर्मवाणिजकाख्ये ते ये धर्ममुपभुजते ॥ ६२ ॥ अर्चद्देवानं दंभे
न सेवेतामायया गुरुन् ॥ निधिं निदध्यात्पारब्धं यात्रार्थं दानशब्दितं ॥ ६३ ॥ इति श्रीम० अनु० आनुशासनि० दानधर्मधर्मप्रमाणकथने त्रिषष्ट्यधिकश
ततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नाभागधेयः प्राप्नोति धनं सुखं लवानपि ॥ भागधेयान्वितस्त्वर्थान्कृशो बालश्च विंदति ॥ १ ॥ नालाभकाले
लभते प्रयत्ने पिकृते सति ॥ लालाभकालेऽप्रयत्ने न लभते विपुलं धनं ॥ २ ॥ कृतयत्ना फलाश्चैव दृश्यन्ते शतशो नराः ॥ अयत्ने नैव मानाश्च दृश्यन्ते बहवो जनाः ॥ ३ ॥ यदि
यत्नो भवेन्मर्त्यः स सर्वफलमाप्नुयात् ॥ नालाभ्यं चोपलभ्येत नृणां भरतसत्तम ॥ ४ ॥ प्रयत्नं कृतं ततोऽपि दृश्यन्ते ह्यफलानराः ॥ मार्गत्याय शतैरर्थानि मार्गश्चापरः सु
खी ॥ ५ ॥ अकार्यमसकृत्त्वा दृश्यन्ते ह्यधनानराः ॥ धनयुक्ताः स्वकर्मस्था दृश्यन्ते चापरेऽधनाः ॥ ६ ॥ अधीत्य नीतिशास्त्राणि नीतियुक्तो न दृश्यते ॥ अनभिज्ञश्च
साचिव्यंगमितः केन हेतुना ॥ ७ ॥ विद्यायुक्तो ह्यविद्यश्च धनवान् दुर्मतिस्तथा ॥ यदि विद्यामुपाश्रित्य नरः सुखमवाप्नुयात् ॥ ८ ॥

मणौ वेतेषां हृदयं ज्ञायत इत्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इति अनुशास० नै० भारतभाषादीपे त्रिषष्ट्यधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ ७३ ॥ नाभागधेय इति ॥ १ ॥ २ ॥ कृतो यत्नोऽफलो येषां कृतयत्ना फलाः ॥ ३ ॥ भवेत्समर्थः स्यात् ॥ ४ ॥ आयशतैः उपायशतैः सुखी धनेन ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥